

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Prieceleovej a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: S, zast. JUDr. J, advokát, A, proti žalovanému v I. rade: F, žalovanému v II. rade: I, IČO: 31 652 701, o zaplatenie 208 088 Sk s prísl., na odvolanie žalovaného I. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4 Cb/6/2003-184 zo dňa 13. septembra 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4 Cb/6/2003-184 zo dňa 13. septembra 2006 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný v I. rade je povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy odvolacieho konania v sume 10 871,50 Sk.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím zaviazal súd prvého stupňa žalovaného v I. rade zaplatiť žalobcovi 208 088 Sk so 16,57 % úrokom z omeškania ročne od 2.2.2003 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Konanie voči žalovanému v II. rade zastavil. Žalovanému v I. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 8320 Sk.

V odôvodnení sa konštatuje, že právny predchodca žalobcu – S uzavrel koncom roku 1992 na základe objednávky č. 40/92 so spoločnosťou A, kúpnu zmluvu. Medzi

účastníkmi nie je sporné, že objednaný tovar bol dodaný, a že právny predchodca žalobcu vyúčtoval kúpnu cenu vo výške 105 030 Sk, 109 720 Sk, 22 950 Sk. Na základe dohody zo dňa 30.4.1996 došlo k čiastočnému plneniu v rozsahu 18 360 Sk a 11 252 Sk. Dlžník dňa 3.4.1995 uznal svoj záväzok v celkovej výške 276 130 Sk, súčasťou ktorého boli aj záväzky z faktúr č. 100085, 0109360, 0109788. A bol zrušený a jeho práva a záväzky prebrala spoločnosť A, ktorá zmenila obchodné meno na A. Keďže si táto spoločnosť nesplnila svoje záväzky zo zmluvy o predaji podniku, F dňa 9.4.2001 odstúpil od zmluvy č. 1978/1998 zo dňa 27.10.1998. Dňa 17.1.2003 uzavrel F ako predávajúci so spoločnosťou I, zmluvu o predaji časti podniku č. 2200/2003. Predmetom tejto zmluvy boli aj záväzky súvisiace so spoločnosťou A, v zmysle zápisnice zo dňa 29.10.2001 a jej príloh; podľa stavu ku dňu odstúpenia od zmluvy č. 1975/98 je aj záväzok voči S, vo výške 208 088 Sk. Žalobca dňa 12.9.2003 oznámil žalovanému v I. rade, že pohľadávka vo výške 208 088 prešla na spoločnosť I. Túto skutočnosť oznámil v súlade s ustanovením § 15 ods. 4 zákona č. 92/91 Zb. Dlžník – žalovaný v II. rade bol vymazaný z Obchodného registra Okresného súdu v Prešove dňa 5.2.2004 a konanie voči tomuto subjektu bolo zastavené.

Žalobca si uplatnil svoj nárok voči žalovanému v I. rade podľa § 15 ods. 4 zák. č. 92/91 Zb. V spornom prípade súd mal za preukázané, že sú splnené podmienky pre vznik a existenciu ručiteľského záväzku voči žalovanému v I. rade v rozsahu uplatnenej istiny. V dôsledku toho súd zaviazal žalovaného v I. rade ako ručiteľa zaplatiť žalobcovi istinu 208 088 Sk. Keďže sa žalovaný v I. rade dostal do omeškania so splnením záväzku, priznal žalobcovi právo na úrok z omeškania vo výške 16,57 % v súlade s ust. § 369 a § 502 OBZ. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal náhradu trov do výšky zaplateného súdneho poplatku 8320 Sk. O náhrade trov právneho zastúpenia rozhodol súd prvého stupňa s poukazom na § 151 ods. 1 O.s.p. samostatným uznesením.

Proti rozsudku podal žalovaný v I. rade odvolanie. Uviedol, že podľa jeho názoru neboli splnené zákonné predpoklady ručenia žalovaného zo zákona v zmysle § 15 ods. 4

zák. č. 92/91 Zb. Na základe uznesenia Okresného súdu v Prešove zo dňa 8.10.2004 bola nariadená dodatočná likvidácia majetku po výmaze spoločnosti I z obchodného registra.

Podľa § 75a Obchodného zákonníka, pohľadávky voči spoločnosti, ktoré nebolo možné uplatniť pre výmaz spoločnosti zrušenej bez právneho nástupcu z obchodného registra, sa rozhodnutím súdu o dodatočnej likvidácii obnovujú a možno ich uplatniť v rozsahu, v akom neboli uspokojené. Z citovaného ustanovenia OBZ je zrejmé, že žalobca si musí svoju pohľadávku uplatniť v rámci likvidácie majetku po výmaze spoločnosti I., a až v prípade neuspokojenia z tejto likvidácie sa môže žalobca domáhať plnenia zo strany žalovaného v I. rade z titulu zákonného ručenia. Z tohto hľadiska je konanie súdu prvého stupňa postihnuté aj procesnou vadou, kedy konanie voči žalovanému v II. rade nemalo byť zastavené, ale súd mal rozhodnúť o zámene účastníkov na strane žalovaného v II. rade a mal byť za žalovaného v II. rade ustanovený likvidátor. Navrhuje preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., podľa § 214 ods. 1 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v I. rade nie je dôvodné.

Predmetom sporu je žalobcom uplatnené právo na zaplatenie kúpnej ceny v sume 208 088 Sk s príslušenstvom, voči žalovanému v I. rade z titulu ručiteľského záväzku v zmysle § 15 ods. 4 zákona č. 92/91 Zb. a voči žalovanému v II. rade z titulu dlhu.

V priebehu prvostupňového konania obchodná spoločnosť I., so sídlom v Prešove, bola dňa 5.2.2004 vymazaná z Obchodného registra Okresného súdu v Prešove, v dôsledku zamietnutia návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka pre nedostatok majetku, a preto bolo konanie voči dlžníkovi v súlade s ust. § 107 ods. 4 O.s.p. zastavené. Medzi účastníkmi konania nie je sporné, že žalobca splnil zmluvnú dodávku a vzniklo mu právo na zaplatenie kúpnej ceny v rozsahu uplatnenej pohľadávky - 208 088 Sk, vyúčtovanej faktúrami č. 100085, 109360, 109788 splatnými 1.2.1993. Dlžník uznal svoj záväzok dňa 3.4.1995 (č.l. 13). Taktiež, tak na strane žalobcu, ako aj žalovaného v II. rade bolo jednoznačne preukázané právne nástupníctvo týkajúce sa uplatnenej pohľadávky. Keďže dlžník zanikol výmazom z obchodného registra bez právneho nástupcu, domáha sa žalobca uspokojenia svojej pohľadávky voči žalovanému

v I. rade podľa § 15 ods. 4 zákona č. 92/91 Zb. O podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších zmien, podľa ktorého, na prechod záväzkov sa nevyžaduje súhlas veriteľa. Fond však do výšky získanej hodnoty privatizovaného majetku ručí svojím majetkom za splnenie záväzkov nadobúdateľom privatizačného majetku. Veriteľ je však oprávnený domáhať sa splnenia týchto záväzkov od fondu len vtedy, ak svoju pohľadávku, čo do právneho dôvodu a výšky, oznámil fondu do jedného roka od okamihu prechodu záväzkov na nadobúdateľa privatizovaného majetku, a ak vyčerpal všetky právne prostriedky na jej uspokojenie voči dlžníkovi.

Pôvodný dlžník A, bol rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR zo dňa 21.10.1998 č. 7241/1998-420 v súlade s rozhodnutím MPSPNM SR č. 467 zo dňa 24.11.1997 o privatizácii podniku zrušený. Majetok, práva a záväzky zrušeného podniku prešli na A (predtým A), a to zmluvou o predaji časti majetku č. 1975/98 zo dňa 27.10.1998 uzavretej s Fondom národného majetku SR. Keďže si kupujúci nesplnil svoje povinnosti podľa čl. VI ods. 1 kúpnej zmluvy, F odstúpil od zmluvy (č.l. 45). Následne, zmluvou č. 2200/2003 zo dňa 17.1.2003 previedol vlastnícke práva k veciam a finančné prostriedky, prevod práv a záväzkov súvisiacich s činnosťou bývalej časti podniku A, na spoločnosť I. Súd uznesením zo dňa 19.9.2003 pripustil uvedený subjekt do konania ako žalovaného v II. rade.

Žalobca dňa 12.3.2003 v zmysle ust. § 15 ods. 4 zák. č. 92/91 Zb. oznámil žalovanému v I. rade, ktorý už bol účastníkom predmetného konania svoju pohľadávku, čo do právneho dôvodu a výšky, ktorú má voči spoločnosti I, ako nadobúdateľovi privatizačného majetku (č.l. 170). Toto oznámenie žalovaný prevzal dňa 28.11.2003 (čl. 170). Bolo preukázané, že dlžník zanikol ako právny subjekt výmazom z obchodného registra pre nedostatok majetku. Je nepochybné, že žalobca vyčerpal všetky právne prostriedky na uspokojenie svojej pohľadávky voči dlžníkovi, a preto v danom prípade sú splnené zákonné podmienky z titulu ručenia za splnenie záväzku nadobúdateľom privatizovaného majetku (§ 15 ods. 4 zákona). Námietka žalovaného v I. rade, že žalobca nevyčerpal všetky prostriedky na uspokojenie pohľadávky voči dlžníkovi, nie je dôvodná. Žalovaný v I. rade bol na pojednávaní dňa 13.9.2006 poučený

súdom v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p., a uviedol, že nemá už žiadne návrhy na vykonanie ďalších dôkazov.

Skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, nie sú odvolacím dôvodom v zmysle § 205a ods. 1 písm. c/ O.s.p., a preto odvolací súd na skutočnosti uvádzané v odvolaní, týkajúce sa dodatočnej likvidácie majetku po výmaze spoločnosti dlžníka z obchodného registra, nebral zreteľ. Taktiež námietka odvolateľa, že súd prvého stupňa pochybil procesne, keď konanie zastavil voči žalovanému v II. rade a neustanovil likvidátora, je irelevantná. Krajský súd nemohol pripustiť zámenu účastníka v zmysle § 92 O.s.p., ktorý de iure neexistuje. Pre postup podľa § 75a OBZ nie je možné aplikovať ust. § 71 ods. 1 OBZ o vymenovaní likvidátora.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p. Úspešnému žalobcovi priznal trovy odvolacieho konania v sume 10 871,50 Sk v zmysle vyúčtovania zo dňa 13.2.2007. Jedná sa o jeden úkon právnej pomoci podľa § 10 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a 7150 Sk, paušálna náhrada výdavkov podľa § 16 ods. 3 vyhlášky a 150 Sk, cestovné výdavky - 3571,50 Sk (cesta Žilina – Bratislava a späť osobným motorovým vozidlom v zmysle zák. č. 283/2002 Z.z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 12. decembra 2007

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: